

Stjepana Ostoju (1398—1404), nezakonita sina Stjepana Tvrtka, za koga preuzeše vladanje bosanski velikaši Hrvoje Vukčić Hrvatinić¹, Sandalj Hranić i Pavao Radinović.

Bitka kod Nikopolja. Oko toga vremena zanemario je Žigmund bosanske prilike zbog golemih priprava za turski rat. U tu je svrhu zatražio pomoć cijele zapadne Evrope, a dobi je najviše, pored Nijemaca, Engleza i Poljaka, od Francuza. S vojskom od kakih 9000 momaka krene protiv sultana Bajazida (koji se tada upravo bavio oko priprava, da podsjedne Carigrad) s težnjom, da uništi tursko carstvo u Evropi. Prešavši kod Oršave Dunav dođe pod Nikopolje na Dunavu te ga stade podsjedati, ali uto doleti sultan s kakih 20.000 momaka i potuče ametom kršćansku vojsku (25. sept. 1396.). Sam Žigmund nekako se srećno spasao na lađi otplovivši Dunavom u Crno more, a onda se početkom slijedeće godine preko Carigrada i Dubrovnika vrati u svoju državu. Pobjeda kod Nikopolja utvrdila je vlast osmanlijsku na Balkanskom poluotoku za sve dalje vijekove, a povrh toga izazvala je Turke na vojnu protiv Ugarske i Hrvatske.

Stjepan Lacković i vojvoda Hrvoje. Budući da se poslije nikopoljske bitke nije kroz više mjeseci ništa znalo ni u Ugarskoj ni u Hrvatskoj, što se je zbilo sa Žigmundom i da li je uopće još živ, složi se doskora stranka, na čelu joj bivši ban, onda palatin Stjepan Lacković od Čakovca, a ta ponovo istače Ladislava Napuljskoga, sina Karla II., ugarsko-hrvatskim kraljem. Uto stiže Žigmund u Dalmaciju i Hrvatsku i saznajući za to pozove Stjepana Lackovića i njegove drugove tobože izmirenja radi u Križevce na sabor, dajući im podjedno pismeno jamstvo, da im se ne će ništa zla dogoditi („salvus conductus“). Medjutim na saboru ubrzo je došlo do oštreakve, u kojoj Žigmundovi privrženici sasijeku Stjepana Lackovića i njegove drugove pobacavši im tjelesa kroz prozor sabornice (u februaru 1397.)

Na glas o „krvavom“ križevačkom saboru opet bukne u Hrvatskoj općena buna, kojoj se odlučno pridruži i Bosna, na čelu joj vojvoda Hrvoje Vukčić, gospodar Donjih Kraja, to jest porječja rijeke Vrbasa od Jajca do Banjaluke. Vojna, što ju je Žigmund slijedeće godine poveo na Bosnu, svrši neuspjehom, pače Hrvoje pridruži svojim Donjim Krajima sav kraj od Banjaluke do Une i Save.

¹ Vojvoda Hrvoje Vukčić potomak je porodice Hrvatinića, koji su imali svoje posjede u Donjim Krajima. Ova je porodica ogranak hrvatskoga plemena Svačić (kao i Nelipići). Ime Hrvoje je hipokoristik od Hrvat, Hrvo.